

Шестъ години срѣдъ ледоветѣ.

Пролѣтъ, когато слънцето почне да огрѣва равнинитѣ на северна Норвегия и нейната оскъдна и неджгава растителност захване да разтваря своитѣ пжпки, тогава безбройни птици ята се нанизватъ и презъ Нордкапъ отлитатъ на северъ. По-късно, вече презъ лѣтото, морското течение носи отъ тамъ цѣли ледени планини, които пристаятъ къмъ брѣговетѣ на северна Норвегия. Тия планини носятъ върху себе си рѣдки гости, които презъ друго време тукъ нѣма да срѣщнешъ. Това сж бѣлитѣ мечки.

Но каква е тая страна, кждето отлитатъ милиони птици и отъ дето идатъ бѣли мечки? Тая страна е островъ Шпицбергенъ*) — едно отъ най-севернитѣ кжтчета на земното кълбо, открито презъ края на 16 в. (1596 г.) отъ холандския морякъ Баренцъ. Тоя островъ лежи между 76 и 81° срѣдъ вълнитѣ на Сев. ледовитъ океанъ — навжсенъ, мраченъ, студенъ. Повече отъ деветъ месеца тукъ царува страшно люта зима, а високитѣ

*) Шпицбергенъ значи изшилени планини.